

DOLOČENOST V ZAKONU

- v pojmu določenosti kaznivega dejanja v zakonu se **prepletata dve pomembni načeli**
 - nullum crimen nulla poena sine lege praevia – v skladu z načelom zakonitosti nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero zakon ni določil, da je kaznivo in predpisal kazni, preden je bilo storjeno
 - nullum crimen sine lege certa – razmejitev med tistim, kar je in kar ni kaznivo mora biti vnaprej določena in objavljena, tako da ima vsakdo možnost vedeti kaj se sme in kaj ne, v zakonu ne sme biti nejasnosti, dvoumnosti, negotovosti, da ne pride do kršitve načela zakonitosti, samovoljne in arbitrarne uporabe zakona

I. SESTAVINE KAZENSKOPRAVNE NORME

1. DISPOZICIJA

- kaznivo dejanje mora biti opisano v zakonu – **opisni del kazenskopravne norme** se imenuje **dispozicija**
- opis dejanja pomeni **določitev njegovih zakonskih znakov**, ki jih določimo z metodo abstrahiranja
- če manjka kateri od zakonskih znakov kaznivega dejanja, potem to ravnanje ni kaznivo dejanje
- protipravno je namreč samo tisto ravnanje, ki natančno ustreza temu, kar je določeno v zakonu
- dispozicija torej določa katera ravnanja oziroma dejanja so protipravna
- **opisne dispozicije**
 - dispozicija, ki s skupimi in natančno izbranimi izrazi pove kdo je lahko storilec, s katero storitvijo ali opustitvijo je mogoče storiti kaznivo dejanje, kakšna posledica mora nastati in druge pomembne okoliščine
 - dispozicija mora čim bolj natančno mora razmejiti cono kriminalnega od nekriminalnega
 - KZ včasih veže kaznivost inkriminiranega ravnanja na nastanek določene posledice, ki pa ni prepovedana posledica – ta tehnika se uporablja predvsem v primerih, ko je treba razmejiti kaznivo dejanje od prekrška (*povzročitev prometne nesreče je kaznivo dejanje samo, če je storilec povzročil hujšo telesno poškodbo, sicer gre za prekršek*)
- **enostavne dispozicije**
 - dispozicije, ki se omejujejo na kratko in jasno izjavo
 - te dispozicije ne določajo izvršitvenih dejanj, kakšnih drugih okoliščin, niti ne določajo natančneje, kako je treba razumeti kakšno besedo – kljub pa povedo vse, kar je bistveno za prepoznavanje kaznivega dejanja
- **alternativne dispozicije**
 - dispozicije, ki povejo, da se kaznivo dejanje lahko stori na dva ali več načinov
 - zakon hoče zajeti vse možne primere ali pa hoče, da so kaznivi samo tisti načini, ki jih je navedel
- **blanketne dispozicije**
 - dispozicije, ki se sklicujejo na druge pravne predpise, ki dispozicijo dopolnjujejo
 - vsebina enega izmed znakov kaznivega dejanja je določena v kakšnem drugem predpisu, zato je treba te predpise upoštevati pri presoji, ali je bilo storjeno kaznivo dejanje ali ne
 - take dispozicije so lahko nevarne, kajti če se predpis na katerega se sklicuje blanketna dispozicija spremeni, se lahko cona kriminalnosti zelo razširi

2. SANKCIJA

- kazenskopravna norma ima poleg dispozicije še **kazensko sankcijo**
- kazenska sankcija, ki je predpisana za posamezno kaznivo dejanje je lahko samo **kazen**

- obstajajo še **druge vrste kazenskih sankcij**, ki jih smejo sodišča uporabiti v konkretnih primerih namesto ali poleg kazni, ob posebnih pogojih, ki so določeni v splošnem delu KZ
- naš KZ sprejema **sistem relativno predpisanih kazni** - to pomeni, da so kazni predpisane v razponu, ki poskuša zajeti vse primere tistega kaznivega dejanja, ki bi se utegnili pojaviti v življenju
- če so kazni predpisane **alternativno**, sodišče lahko izbere med dvema vrstama kazni (*denarna kazen ali zapor*)

II. VRSTE KAZNIVIH DEJANJ

- **glede na način izvršitve** delimo kazniva dejanja na:
 - storitvena kazniva dejanja: izvršijo se s storitvijo, zanje je značilno, da gre za kršitev neke prepovedi
 - opustitvena kazniva dejanja: izvršijo se z opustitvijo, zanje je značilno, da storilec ni izvršil določene zapovedi
- **glede na prepovedano posledico** delimo kazniva dejanja na:
 - poškodbena kazniva dejanja: kazniva dejanja pri katerih kot posledica določena poškodbo zavarovane dobrine
 - ogrožitvena kazniva dejanja: kazniva dejanja pri katerih kot posledica določena ogrožitev zavarovane dobrine, to je pri pomembnih dobrinah, ki jih je treba zavarovati že če so ogrožene, še preden pride do poškodbe; za ta dejanja je pomembno ali gre za konkretno nevarnost, ki neposredno grozi, da se bo sprevrgla v poškodbo zavarovane dobrine, pa se po srečnem naključju to ni zgodilo ali gre za abstraktno nevarnost, kar pomeni, da obstaja oddaljena, teoretična možnost, da bo prišlo do poškodbe zavarovane dobrine, vendar za kaznivo dejanje zadostuje že, če storilec s svojim ravnanjem uresniči abstraktno nevarnost
- **glede na zakonski dejanski stan** delimo kazniva dejanja na:
 - enostavna kazniva dejanja: v zakonskem stanu obsegajo le eno kaznivo dejanje
 - sestavljena kazniva dejanja: v enem zakonskem stanu je združenih več kaznivih dejanj, ki so sicer samostojna kazniva dejanja (*kaznivo dejanje nasilništva*)
- **glede na časovno obdobje v katerem je mogoče izvršiti kaznivo dejanje** delimo kazniva dejanja na:
 - trenutna kazniva dejanja: kazniva dejanja, ki se po svoji naravi lahko izvršijo v trenutku ali vsaj v zelo kratkem časovnem obdobju (*umor, tatvina*)
 - trajajoča kazniva dejanja: kazniva dejanja, pri katerih storilec povzroči nastanek protipravnega stanja in ga določen čas vzdržuje (*ogrožanje varnosti, protipraven odvzem prostosti*); pri trajajočih kaznivih dejanjih je bistvena uresničitev protipravnega stanja in njegovo vzdrževanje, protipravnost ni samo v storitvi, ampak predvsem v vzdrževanju te protipravnosti; pri trajajočih kaznivih dejanjih gre za eno kaznivo dejanje, ne glede na to koliko časa je trajalo protipravno stanje; končano je, ko protipravno stanje preneha; glede uporabe zakona, zastaralnih rokov in starosti storilca za čas izvršitve velja čas, ko je prenehalo protipravno stanje; glede prištevnosti in krivde za čas izvršitve velja čas, ko je storilec povzročil protipravno stanje
 - kazniva dejanja stanja: kazniva dejanja pri katerih je uresničeno protipravno stanje, vendar to za obstoj kaznivega dejanja to ni odločilno, protipravno stanje ni zakonski znak, zadostuje določeno ravnanje
- **glede na to, kdo more biti storilec** delimo kazniva dejanja na:
 - splošna kazniva dejanja: storilec dejanja je lahko vsakdo, ki more biti subjekt kazenskega prava, v teh primerih se zakonski dejanski stan začneja z besedico "kdor"
 - posebna kazniva dejanja – delicta propria: storilec dejanja je lahko samo storilec s posebnimi značilnostmi, ki so navedene v opisu kaznivega dejanja;

- *prava delicta propria*: označba osebe storilca pomeni, da je samo takšna oseba lahko storilec kaznivega dejanja, označba storilca je torej konstitutiven znak kaznivega dejanja (*če je kot storilec določena uradna oseba*)
- *neprava delicta propria*: označba osebe storilca pomeni, da postane zaradi osebnih lastnosti storilca neko kaznivo dejanje privilegirano ali kvalificirano (*detomor*)
- **politična kazniva dejanja**
 - ko so ugotovili, da politični spopadi ne ogrožajo več temeljev družbene ureditve, ampak da gre samo za vprašanje katera politična stranka bo imela možnosti izvajati oblast, so politična kazniva dejanja postala privilegirana, začeli so uvajati bolj popustljive, milejše in ne nečastne kazni
 - v času totalitarnih režimov je postalo politično kaznivo dejanje spet najhujše in najstrožje kaznivo dejanje, nastalo je celo ideološko kaznivo dejanje, saj so za hudo kaznivo dejanje šteli že, če je kdo mislil drugače kot to zahteva vladajoči totalitarni režim, že očitana dejstva so bila podlaga za dokazovanje (*problematično*)
 - danes je pojem političnega kaznivega dejanja spet privilegirana oblika kaznivega dejanja, sicer pa v slovenski zakonodaji politična kazniva dejanja kot kategorija niso priznana, nimajo posebnega položaja
 - poznamo različne teorije, namenjene prepoznavanju in razločevanju političnih kaznivih dejanj od drugih
 - čisto politično kaznivo dejanje: kaznivo dejanje, ki pomeni napad na obstoj države, njeno neodvisnost, ozemeljsko celovitost in njeno notranjo ustavno ureditev, izhaja iz objektivne teorije
 - relativno politično kaznivo dejanje: kaznivo dejanje, ki je opredeljeno po storilčevih subjektivnih nagibih in namenih, izhajajo iz subjektivne teorije ločimo:
 - *kompleksna politična kazniva dejanja*: dejanja, ki so v KZ dvakrat inkriminirana – enkrat kot temeljna oblika kaznivega dejanja in enkrat kot politično kaznivo dejanje
 - *koneksna politična kazniva dejanja*: dejanja, ki so inkriminirana med splošnimi kaznivimi dejanji, hkrati pa so pripravljeno dejanje ali predhodna faza političnega kaznivega dejanja
 - antisocialno politično kaznivo dejanje: kaznivo dejanje, ki pomeni napad na temelje človeškega sožitja in družbene ureditve, zato niso politična kazniva dejanja in nimajo privilegiranega položaja, izhajajo iz antisocialne teorije

III. POSEBNE MODALITETE KAZNIVIH DEJANJ (različne oblike istega KD)

- v dispoziciji so določeni samo bistveni zakonski znaki kaznivega dejanja
- včasih pa posamezno kaznivo dejanje spremlja kakšna pomembna okoliščina, ki spremeni naravo dejanja, tako da to postane hujše, milejše ali pa sploh drugačno
- zakon lahko da tem okoliščinam poseben pomen in oblikuje nove dejanske stane kot posebna kazniva dejanja
- isto kaznivo dejanje dobi več oblik – **modalitet**

1. TEMELJNE OBLIKE KAZNIVEGA DEJANJA

- temeljne oblike kaznivega dejanja ponavadi najdemo v prvem odstavku kakega člena
- v opisu temeljne oblike kaznivega dejanja so zajeti najbolj pogosti, tipični primere tistega kaznivega dejanja

2. PRIVILEGIRANE IN KVALIFICIRANE OBLIKE KAZNIVEGA DEJANJA

- zakon ima včasih kakšno spremljajočo okoliščino temeljne oblike kaznivega dejanja za tako pomembno, da zaradi nje ustvari nov dejanski stan kot posebno kaznivo dejanje
- zato ima temeljna oblika kaznivega dejanja milejše, **privilegirane** in hujše, **kvalificirane oblike**

- privilegirana in kvalificirana oblike kaznivega dejanja se od temeljne oblike razločuje po okoliščini, za katero je predpisana drugačna, milejša ali strožja kazen, kot za temeljno kaznivo dejanje
- privilegirana ali kvalificirana oblika je določena v posebnem odstavku člena ali pa v novem členu

3. DELICTUM SUI GENERIS (*delikt, ki je nekaj posebnega, samosvojega*)

- pri **delictum sui generis** je ena izmed okoliščin, ki spremljajo kaznivo dejanje, tako pomembna, da dobi kaznivo dejanje drugačen pomen ali naravo (*bistvena je teža okoliščine*)
- **delictum sui generis** gre za kaznivo dejanje, ki ga ni mogoče zajeti ne s temeljno, ne s kvalificirano, ne s privilegirano obliko kaznivega dejanja
- taka kazniva inkriminirana so v posebnem členu ali posebnem odstavku istega člena

IV. OBJEKTI KAZENSKOPRAVNEGA VARSTVA IN PREDMET NAPADA

- objekt kazenskopravnega varstva je pravna dobrina, ki je kazenskopravno zavarovana
- zaradi učinkovitega varstva človekovih in družbenih vrednot je treba ugotoviti, kateri objekt kazenskopravnega varstva je bil s kaznivim dejanjem napaden, poškodovan ali ogrožen
- ko presojava ali je konkretno dejanje napad na katerega izmed splošnih objektov kazenskopravnega varstva, je temeljni kriterij podlaga in meja kazenskopravne prisile, ki je upravičena samo, kadar varstva človeka in drugih temeljnih vrednot ni mogoče zagotavljati drugače
- **splošni objekti kazenskopravnega varstva** so družbeni odnosi, interesi in vrednote, ki so posebnega pomena za ljudi in družbo, zato jim pravni red daje položaj pravnih dobrin in jim zagotavlja kazenskopravno varstvo (*primer: splošni objekt pri tatvini je lastnina*)
- **posebni objekti kazenskopravnega varstva** so človekove in družbene pravne dobrine, ki so v pravnem redu konkretnije opredeljeni (*primer: posebni objekt pri tatvini je splošna varnost ljudi in premoženja*)
- posebni objekti kazenskopravnega varstva so podlaga za oblikovanje skupin kaznivih dejanj, ki tvorijo posamezna poglavja posebnega dela KZ ali pa vsaj ožjo skupino v okviru posameznega poglavja
- **posamezni objekt kazenskopravnega varstva** je konkretna pravna dobrina, ki jo varuje kazensko pravo (*primer: posamezni objekt pri tatvini je premoženje*)
- posamezni objekti kazenskopravnega varstva so včasih je isti kot posebni objekti
- **predmet napada** je treba razločevati od objektov kazenskopravnega varstva
- pri predmetu napada gre za neposredni predmet (*s predmetom je mišljena stvar, pravica, tudi človek*), ki je s konkretnim kaznivim dejanjem napaden ali ogrožen (*primer: predmet napada pri tatvini je premoženje*)

V. STEK KAZNIVIH DEJANJ

1. POJEM IN POMEN STEKA (*en storilec več kaznivih dejanj*)

- **idealni stek kaznivih dejanj**: kadar storilec z enim dejanjem uresniči zakonske znake več kaznivih dejanj oz. več prepovedanih posledic (*storilec z enim strelom eno osebo umori, drugo pa hudo telesno poškoduje*)
- **realni stek kaznivih dejanj**: kadar storilec z več dejanji uresniči zakonske znake več kaznivih dejanj oz. več prepovedanih posledic (*storilec z več udarci eno osebo umori, drugo pa hudo telesno poškoduje*)
- pri steku je pomembno vprašanje ali sodijo storilcu hkrati za vsa storjena kazniva dejanja ali za vsako posebej.
- **pravi stek**: če storilcu sodijo za vsako storjeno kaznivo dejanje posebej
- **navidezni stek**: če storilcu sodijo za vsa kazniva dejanja skupaj, kot da gre za eno kaznivo dejanje
- na **obstoj steka** ne vpliva ali gre za istovrstna ali raznovrstna kazniva dejanja, niti ne vpliva, če so podane različne oblike storilčeve krivde glede posameznih kaznivih dejanj, ki so v steku

- **pomen steka** v kazenskem pravu je, da hkratno sojenje storilcu za več kaznivih dejanj zahteva posebna pravila o odmeri kazni za kazniva dejanja v steku

2. NAVIDEZNI IDEALNI STEK

- **navidezni idealni stek**: storilec z enim dejanjem uresniči zakonske znake več kaznivih dejanj, vendar mu za vsa kazniva dejanja sodijo skupaj, kot da gre za eno kaznivo dejanje
- za vsako kaznivo dejanje v steku je treba ugotoviti znaki katerih kaznivih dejanj so bili uresničeni in v kakšnem medsebojnem odnosu so si zakonski opisi, ki pridejo v poštev
- če gre za navidezni idealni stek je namreč nesmiselno ali nepotrebno uporabiti dva ali več zakonskih dejanskih stanov, ker lahko en zakonski dejanski stan izključuje uporabo preostalih
- **odnosi, ki povzročijo, da pravi stek postane navidezni**
 - odnos subsidiarnosti
 - kadar je eno kaznivo dejanje samo predhodna faza drugega
 - primer: če se dve osebi dogovarjata, da bosta storili kaznivo dejanje in to kaznivo dejanje res storita, je dogovor samo predhodna faza, ki izgubi svojo samostojnost in se vključi v storjeno kaznivo dejanje
 - ravnamo po pravilu *lex primaria derogat legi subsidiariae*
 - v nekaterih primerih zakon celo sam določa, da se kak člen ali odstavek uporablja kot subsidiaren, torej samo, če niso podani znaki kakšnega drugega kaznivega dejanja
 - odnos specialnosti
 - kadar sta zakonska opisa kaznivega dejanja sta v razmerju splošnega in posebnega – to pomeni, da poseben zakonski opis kaznivega dejanja vsebuje vse zakonske znake splošnega opisa kaznivega dejanja
 - čeprav so uresničeni zakonski znaki obeh opisov kaznivih dejanj (*splošnega in posebnega*) imamo opraviti z enim samim kaznivim dejanjem
 - uporabimo samo eno določbo, in sicer tisto, ki se vsebinsko in smiselno bolj prilega dejanju in dogodku, ki se je zgodil, to pa je posebni opis kaznivega dejanja
 - primer: če storilec uresniči zakonske znake temeljnega in kvalificiranega kaznivega dejanja, mu sodimo samo kvalificirano kaznivo dejanje, ker je z njim itak uresničil tudi znake temeljnega kaznivega dejanja
 - ravnamo po pravilu, da posebni predpis izključi uporabo splošnega – *lex specialis derogat legi generalis*
 - odnos konsumpcije
 - kadar je celotna kriminalna količina enega dejanja vsebovana v drugem
 - to je predvsem v primerih, ko hujše istovrstno dejanje zajema tudi vse njegove milejše oblike
 - primer: hujša oblika udeležbe konsumira milejšo, kvalificirana oblika konsumira vse druge, ki so v steku
- pri ugotavljanju ali gre za pravi ali navidezni stek je treba poleg logične uporabiti tudi **vrednostno metodo**, ker se rezultat pridobljen z logičnimi operacijami pridobljen lahko pokaže kot vrednostno in smiselno nevzdržen
 - v takšnih primerih štejemo stek za navidezen in uporabimo **metodo inkluzije** – zanemarimo, kar je neznatno, zanemarljivo, nepomembno, stransko, teža in pomembnost enega samega kaznivega dejanja in predpisani kazenski okvir v celoti pokrijejo kriminalno količino drugega dejanja (primer: storilec pri umoru uniči še obleko žrtve, torej je storil dve kaznivi dejanji v steku – umor in poškodovanje tuje stvari; štejemo da gre za navidezni stek in zanemarimo poškodovanje tuje stvari, ker je umor veliko pomembnejši in kazen za umor v celoti pokrije tudi kazen za poškodovanje tuje stvari)
 - nasproten primer je **metoda ekskluzije** – z vrednostnim in smiselnim presojanjem se pokaže, da ne smemo zanemariti dejanja, ki bi praviloma izgubil svojo samostojnost zaradi odnosa specialnosti ali subsidiarnosti (primer: storilec ropa še lahko telesno poškoduje oškodovanca; vrednostno ocenimo ali je lahka telesna poškodba na spodnji meji in jo kaznivo dejanje ropa inkludira, ali je lahka telesna poškodba na zgornji meji in jo kaznivo dejanje ropa ekskludira)

3. NAVIDEZNI REALNI STEK

- **navidezni realni stek:** storilec z več dejanji uresniči zakonske znake več kaznivih dejanj, vendar mu sodijo za vsa kazniva dejanja skupaj, kot da gre za eno kaznivo dejanje
- **realni stek postane navidezni v primerih ko gre za:**
 - sestavljeno kaznivo dejanje
 - zakon dve ali več samostojno inkriminiranih kaznivih dejanj združi v eno samo kaznivo dejanje, ki je ponavadi kvalificiran primer kakega temeljnega kaznivega dejanja
 - nekaznivo predhodno dejanje
 - samostojno inkriminirano kaznivo dejanje se lahko pojavi kot prehodna faza kakega drugega kaznivega dejanja in v takšnem primeru izgubi svojo samostojnost (*če je časovno in krajevno povezano z dejanjem*)
 - nekaznivo naknadno dejanje
 - z naknadnim dejanjem storilec uresniči končni namen, ki ga je imel z izvršitvijo kaznivega dejanja, ampak tega dejanja ne štejejo za kaznivega, ker je navadno že zajeto v samem kaznivem dejanju
 - *primer:* pri kaznivem dejanju tatvine storilec ukrade stvar, njegov končni namen pa je stvar prodati, zamenjati, uporabljati – to je kaznivo dejanje prikrivanja, ki pa ga v celoti pokriva tudi tatvina
 - kolektivno kaznivo dejanje (*v KZ primerov ni kolektivnih kaznivih dejanj*)
 - zakon združi v eno kaznivo dejanje več samostojnih istovrstnih kaznivih dejanj, pri čemer je element, ki jih združuje subjektivne narave (*glede na to ali storilci izvršujejo kazniva dejana obrtno, poklicno, iz navade*)

4. NADALJEVANO KAZNIVO DEJANJE

- nadaljevano kaznivo dejanje je posebna oblika navideznega realnega steka
- **nadaljevalno kaznivo dejanje:** isti storilec stori celo serijo posamičnih istovrstnih kaznivih dejanj, in se takšna serijska dejavnost storilca šteje za eno kaznivo dejanje, dejanja morajo biti tako medsebojno povezana, da se kažejo kot celota, posamezna dejanja pa le kot posamezni sestavni deli te celote
- za **kraj izvršitve** nadaljevalnega kaznivega dejanja se šteje, da je bilo dejanje izvršeno povsod tam, kjer je bilo storjeno katerokoli kaznivo dejanje, ki je zajeto
- za **čas izvršitve** nadaljevalnega kaznivega dejanja se šteje čas, ko je bilo storjeno poslednje od dejanj, ki jih nadaljevano kaznivo dejanje zajema (*tudi če so prejšnja že zastarala*)
- nadaljevano kaznivo dejanje je predvsem praktična konstrukcija, ki poenostavi delo sodišča, da mu ni treba v postopku za odmero kazni določati kazni za vsako posamezno sestavino kontinuirane kriminalne dejavnosti
- obstajajo posebni kriteriji ob katerih je konstrukcija nadaljevalnega kaznivega dejanja dopustna in utemeljena

STALNI KRITERIJI

- stalni kriteriji so tri stalne sestavine, ki morajo biti podane, brez njih ni nadaljevanega kaznivega dejanj
- **istovrstnost vseh dejanj**
 - dejanja, ki naj bi jih zajelo nadaljevano kaznivo dejanje morajo biti istovrstna
 - istovrstnost v širšem smislu: pojem istovrstnosti zajema vse temeljne in kvalificirane oblike kaznivega dejanja, nadaljevano kaznivo dejanje se kvalificira po členu, ki se nanaša na najhujše kaznivo dejanje, ki je sestavni del nadaljevalnega kaznivega dejanja (*nekdo 3x stori navadno tatvino in 4x veliko tatvino, to združimo v nadaljevalno kaznivo dejanje velike tatvine; ravnamo se po težjem kaznivem dejanju, ampak ostajamo v okviru tatvine*)
 - istovrstnost v ožjem smislu: okoliščine, ki kvalificirajo temeljno kaznivo dejanje tako pomembne, da ne dopuščajo združitve kaznivih dejanj v eno nadaljevano kaznivo dejanje

(nekdo 3x stori navadno tatvino in 4x veliko tatvino, to združimo v nadaljevalno kaznivo dejanje navadne tatvine in nadaljevalno kaznivo dejanje velike tatvine)

- konstrukcija nadaljevanega kaznivega dejanja ni možna pri osebnih kaznivih dejanjih, tudi če so istovrstna – velja pravilo kolikor je žrtev, toliko je kaznivih dejanj
- **enoten psihični odnos storilca do kontinuirane dejavnosti**
 - za nadaljevalno kaznivo dejanje ni nujno, da ima storilec enoten naklep, da naklep že od začetka zajema vsa kazniva dejanja, ni nujno, da je že na začetku odločen, da bo kontinuirano izvrševal kazniva dejanja
 - za nadaljevalno kaznivo dejanje gre tudi če je dokazan enoten psihičen odnos storilca do kontinuirane kriminalne dejavnosti, in se vsaka nova odločitev za storitev kaznivega dejanja pokaže kot obnovitev prejšnje *(storilec sklene storiti samo eno kaznivo dejanje, vendar se mu ponudi nova priložnost, pa še prejšnjega dejanja niso odkrili, to ga opogumi in še enkrat stori kaznivo dejanje)*
- **časovna kontinuiteta kriminalne dejavnosti**
 - med posameznimi dejanji, ki se združujejo v nadaljevalno kaznivo dejanje, mora biti neka časovna povezanost, čeprav je na splošno ni mogoče natančno opredeliti *(odvisno od ocene v konkretnem primeru)*

SPREMENLJIVI KRITERIJI

- praviloma se mora stalnim kriterijem pridružiti vsaj še eden izmed spremenljivih kriterijev, da smo lahko prepričani o upravičenosti konstrukcije nadaljevalnega kaznivega dejanja
- spremenljivi kriteriji so predvsem okoliščine, ki povezujejo kontinuirano kriminalno dejavnost storilca v celoto
- **enotnost prostora**
- **izrabljanje enake priložnosti ali istega odnosa**
- **enotnost predmeta napada**
- **identičnost oškodovanca...**